

Miljöpartikongress på tidigt 80-tal

- Ordningsfråga, ropar en skäggig äldre man.
- Ordet är begärt för en ordningsfråga och jag avbryter debatten om motion 123 för detta, säger skåningen Gunnar Håkansson som sitter ordförande.
- Vi måste komma vidare med motionen, ropas det från flera håll.
- Jag är medveten om att klockan är sju minuter över midnatt och att vi har många motioner kvar att behandla men jag anser att en ordningsfråga bryter talarlistan, säger Gunnar.
- Nej det måste vi rösta om i så fall, ropar någon.
- OK, vi kan göra en omröstning om ordningsfrågan ska behandlas, säger Gunnar lugnt.
- Nej ordningsfrågor ska väl alltid gå före, ropar skägget som begärde ordningsfråga.

Det är en av Miljöpartiets första ordinarie kongresser

Hela dagen har vi arbetat i utskotten. Hela kvällen har vi nu suttit i skolans aula och debatterat i plenum. Alla är vi trötta, men alla är vi så engagerade så vi håller oss vakna. Alla vill vi framföra våra synpunkter. Jag räknar snabbt ut att om 100 personer vill prata 3 minuter var om varje fråga så går det åt 300 minuter, dvs. 5 timmar för inläggen i en fråga. Och vi har massor av motioner att behandla. I ett demokratiskt parti ska ingen hindras från att öppna sin mun, så debatten får ta den tid den tar. Partiet har inga skrivna rutiner för hur kongressarbetet ska gå till. I ett nytt parti är allt möjligt. Det finns inga röstkort. Folk viftar med armarna eller skriker ja och nej när det ska voteras.

Rätt som det är hoppar Roland von Malmborg upp på podiet med sin gitarr och säger:

- Nu sjunger vi "I natt jag drömde".

Och så gör vi det.

Sedan fortsätter den lugne ordföranden att försöka bringa ordning i oordningen.

- Nu bestämmer jag att vi röstar om ordningsfrågan ska få tas upp, säger Gunnar.

- Ordningsfråga, ropar en tjej.

- Gäller det frågan om ordningsfrågan ska handläggas medelst omröstning? frågar Gunnar.

- Ja

- Då anser jag att du bör få ordet för denna ordningsfråga.

- Jag har sakupplysning, ropar en dalmas

- Jaha, säger Gunnar. Gäller det frågan om ordningsfråga nummer två?

– Det kan jag inte hålla ordning på, säger dalmasen.
– Jag har också en ordningsfråga, ropar en höggravid tjej i blåa snickarbyxor.
– Jag också, ropar en rödhårig grabb som har ett spädbarn i famnen.
– Nu tror jag vi får gå in för att den som har något att säga får skriva en lapp och komma fram med, säger Gunnar.

Plötsligt står ett tjugotal kamrater framme vid scenen och lämnar lappar.

Klockan är nu halv ett. Det är mycket kvar att göra. Jag vill yttra mig i frågan om Alternativmedicin som ska komma upp småningom. Och i alkoholfrågan.

Gunnar klarar efter ett tag upp ordningsfrågorna. När alla yttrat sig i dessa är klockan ett. När allt är klart för att gå vidare hörs en röst:

- Ordningsfråga.
- Ja vad gäller det nu då? undrar Gunnar.
- Jag föreslår att talartiden begränsas till en minut.
- Kan vi ta upp denna ordningsfråga?
- Ja, ropar nästan alla
- Önskar kongressen inskränka talartiden till en minut?
- Ja, ropar de flesta.
- Talartiden är nu en minut, förklarar Gunnar. Vi går nu vidare med

motion nr 123.

– Jag yrkar att motionen ska förklaras vara ett skämt och att vi går vidare till motion nr 124, säger en talare som klampat upp i gröna träskor.

- Nej så kan man inte göra, säger Gunnar.
- Jo, ropar många
- Ska vi ta upp detta yrkande till omröstning?
- Nej, ropar många
- Ja, ropar ännu flera
- Då finner jag att yrkandet ska tas upp.
- Nej, det måste vi rösta om, skriker flera.
- Jag anser att majoriteten här anser att yrkandet ska tas upp.
- Votering, ropar en långhårig grabb från Göteborg.
- Votering är begärd och ska verkställas. Får jag be rösträknarna

komma fram, säger Gunnar, lika lugnt som om han satt hemma vid frukostbordet och åt gröt.

Klockan är nu halv två. Några har lämnat salen och gått och lagt sig att sova i sina sovsäckar på golvet i gymnastiksalen. Men de flesta sitter kvar.

Jag är trött och engagerad. Tror på det nya partiet. Solidaritet med människor och natur. Vi behövs i riksdagen. Vi måste besluta om ett bra partiprogram. Eller idéprogram ska det visst heta. Vi måste kämpa för att

komma in i riksdagen. Men många tycks anse att det är viktigare att vi är alternativa än att vi kommer in i riksdagen. Vi ska inte ha någon partiledare eller liknande. Hur ska väljarna i höstens val få veta att vi finns och vad vi tycker? Det finns ju inte ens en person som de kan se som företrädare för miljöpartiet. Den som närmast motsvarar de etablerade partiernas partiledare är den som för tillfället är sammankallande i Politiska utskottet, en person som väljs på tre månader. Inte ens våra partimedlemmar vet namnet på den som råkar vara vår företrädare för närvarande. Hur ska massmedia hitta någon att fråga, om de skulle vilja? Vad jobbigt det är. Och vad ögonen ögonlocken är tunga. Och ögonen röda. Jag har i tjugo års tid röstat rött. Är nu medlem i ett grönt parti. Är det rätt? Tankarna flyger. Grönt och rött. Jag vaknar till med ett ryck. Debatten har gått vidare i aulan.

När klockan är två har vi beslutat att debatten om motion nummer 123 ska fortsätta.

När klockan är halv tre går Roland upp på podiet och säger:

– Nu sjunger vi "Varför skola människor strida"

När vi sjungit färdigt begär någon streck i debatten.

– Det har begärts streck i debatten, säger Gunnar. Vi justerar nu talarlistan. De som vill anmäla sig gör det nu.

– Jag protesterar mot att debatten ska snöpas, hörs en röst.

– Ordningsfråga, hörs en annan.

– Vad gäller ordningsfrågan? undrar Gunnar.

– Det är om det ska sättas streck.

– Då frågar jag mötet; ska ordningsfrågan angående streck i debatten få ställas?

Nejrösterna överväger så det sätts streck utan ytterligare debatt. Ett tiotal deltagare går fram till podiet och anmäler sig på talarlistan. Jag avstår. Hundra gånger en minut blir nära två timmar.

Det pratas på.

Det kommer att bli morgon innan vi kommer till de sociala frågorna, tänker jag. Och sedan börjar dagens utskottsarbete. Det blir ingen sömn. Vad jobbigt det är med politik. Och om vi inte kommer in i riksdagen? Då innebär partibildandet helt enkelt en nettoförlust för våra frågor, för fred, internationell solidaritet, miljöhänsyn och annat viktigt. För då kommer hundratals aktiva kamrater, som annars hade arbetat i utomparlamentariska aktionsgrupper istället sitta och traggla med stadgar och program och sammanträden. Det är för jobbigt det här. Och det är bråttom att vi kommer in i riksdagen och kan påverka. Vi måste få bort varureklamens hjärntvätt. Konsumismen har blivit den ledande religionen. De enorma orättvisorna i världen måste vi göra något åt. Och vad sömning jag är och vad jobbigt det är. Och så många viktiga frågor vi måste ta ställning till och vad vi måste jobba hårt för att sprida vårt budskap inför

höstens val. Oj, där tror jag att jag sov ett par sekunder och drömde det var i riksdagen som en miljöpartist stod och talade om motion nr 123.

Jag vaknar av att Gunnar slår klubban i bordet och förklarar:

– Jag finner att kongressen avslagit motion nr 123 som lyder ”Jag yrkar att som energibesparingsåtgärd ska alla varmvattenkranar och kallvattenkranar byta plats för då kommer människor som tror att de sätter på varmvatten istället sätta på kallvatten”

– Klockan är nu kvart i fyra och vi går nu vidare med motion nummer 124, säger Gunnar. Kongressutskottet föreslår.....

Politik är att orka.

Ungefär så minns jag kongresserna i Miljöpartiets barndom.